

Sygn. akt I C 2094/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: protokolant Anna Żarczyńska-Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa **W. I.**

przeciwko **Firmie Handlowej (...). W., R. (...) spółce jawnej z siedzibą w P., J. W. (1)**

o zapłatę

I uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Krakowie w postępowaniu nakazowym w dniu 15 marca 2013r. sygn. INc 95/13 co do kwoty 123.750,00 zł i w tej części postępowanie umarza;

II w pozostałej części utrzymuje nakaz zapłaty w mocy;

III nieuiszczonymi kosztami sądowymi, od których uiszczenia pozwani byli zwolnieni obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 2094/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 04 marca 2014 r.

Powód W. I. w pozwie z dnia 25.02.2013 r. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym aby pozwani Firma Handlowa (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. oraz J. W. (1) zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 333.750,00 zł wraz z kosztami procesu w kwocie 18.589 zł w terminie 2 tygodni od otrzymania nakazu zapłaty, względnie by w tym terminie wnieśli zarzuty. W przypadku wniesienia przez pozwanych zarzutów powód wniósł o zasądzenie przez Sąd solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 333.750,00 złotych oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu zgodnie z żądaniem pozwu.

Na uzasadnienie żądania powód wskazał, że w dniu 14 listopada 2011 r. została zawarta umowa pożyczki pieniężnej na kwotę 300 000,00 zł, która to kwota została udzielona jako pożyczkobiorcy Firmie Handlowej (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P., zaś J. W. (1) był jej poręczycielem. Pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty, w tym z dnia 21.06.2012r. oraz oświadczenia pozwanych o uznaniu długu z dnia 03.10.2012 r., pozwani nie uiścili dochodzonych należności.

Sąd Okręgowy w Krakowie w dniu 15.03.2013 r., sygn. akt INc 95/13, orzekł nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, iż pozwani Firma Handlowa (...). W., R. (...) Sp. jawna w P. i J. W. (1) mają zapłacić solidarnie na rzecz powoda kwotę 333.750,00 zł oraz koszty sądowe w kwocie 4.172,00 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.217 zł w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieść w tym terminie zarzuty.

Pozwani pismem z dnia 08.04.2013 r. zgłosili zarzuty od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda solidarnie na rzecz pozwanych kosztów postępowania wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazali, iż pozwana Firma Handlowa (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. pożyczyla od powoda kwotę wskazaną w umowie pożyczki na potrzeby spółki Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o., której głównym udziałowcem stała się pozwana firma (...), a której Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest powód. Pozwani wskazali, że pożyczka została zabezpieczona wekslem poręczonym przez pozwanego J. W. (1), zaś później strony zawarły umowę w formie aktu notarialnego, na mocy której na zabezpieczenie pożyczki ustanowiono hipoteki na stanowiących własność pozwanego J. W. (1) nieruchomościach lokalowych nr(...) i (...)położonych w budynku przy ul. (...) w K.. Jednocześnie postanowiono, iż weksel traci moc i nie będzie mógł zostać wykorzystany przez powoda wobec udzielenia zabezpieczenia w postaci hipotek. Ponadto pozwani wskazali, że pomiędzy stronami miało dojść do porozumienia odnośnie przesunięcia terminu zwrotu pożyczki na koniec czerwca 2013 r. wobec czego roszczenie powoda nie jest jeszcze wymagalne, a pozew jest przedwczesny.

W piśmie z dnia 19.12.2013 r. powód cofnął pozew co do kwoty 123.750,00 zł wskazując, iż pozwani dokonali na jego rzecz wpłat kwoty 33.750,00 zł tytułem odsetek oraz 90.000,00 zł tytułem zwrotu części kwoty pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2011 r. pomiędzy powodem W. I. jako (...), a pozwaną Firmą Handlową (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. jako (...) oraz pozwanym J. W. (1) jako (...) i (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. jako (...) została zawarta umowa pożyczki, zgodnie z którą powód zobowiązał się udzielić pozwanej Firmie Handlowej (...). W., R. (...) spółce jawnej z siedzibą w P. pożyczki pieniężnej w kwocie 300.000,00 zł, zaś pozwana Firma Handlowa (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. zobowiązała się do zwrotu kwoty pożyczki w całości w terminie do dnia 31 maja 2012 r., powiększonej o oprocentowanie w wysokości 18% w skali roku płatne w dniu zwrotu pożyczki. Zgodnie z postanowieniami umowy kwota pożyczki miała zostać przekazana przez powoda na rachunek bankowy (...), tj. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w ten sposób, iż 100 000,00 zł miało być przekazane w dniu 14.11.2011 r. po wystawieniu weksla trasowanego przez pozwaną Firmę Handlową (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P., obejmującego należność główną 300.000,00 zł wraz z odsetkami, z dopiskiem poręczam dokonany przez pozwanego J. W. (1), a pozostała kwota 200 000,00 zł miała być przekazana najpóźniej do dnia 30.11.2011 r., zaś pożyczkobiorca miał udzielić zabezpieczenia hipotecznego w kwocie 600.000,00 zł. Umowa pożyczki została poręczona przez (...) - pozwanego J. W. (1), który zgodnie z §5b umowy zobowiązał się wobec powoda do wykonania zobowiązania Firmy Handlowej (...). W., R. (...) spółki jawnej z siedzibą w P. wynikającego z umowy na wypadek, gdyby pozwana zobowiązania tego nie wykonała.

Powód przekazał kwotę pożyczki na rachunek ustalonego odbiorcy przekazu, tj. (...) sp. z o.o. z siedzibą w K..

Pozwana Firma Handlowa (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P., pomimo upływu wskazanego terminu, nie dokonała zwrotu pożyczki powodowi. Powód pismem z dnia 21.06.2012 r. wezwał pozwaną Firmę Handlową (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. do zapłaty należności wraz z oprocentowaniem. Pismem z dnia 18.09.2012 r. powód zawiadomił pozwanego J. W. (1) jako poręczyciela o braku spłaty pożyczki przez pożyczkobiorcę, wzywając go do zapłaty kwoty pożyczki wraz z należnym oprocentowaniem.

Pozwana Firma Handlowa (...). W., R. (...) spółka jawna z siedzibą w P. oraz pozwany J. W. (1) w dniu 03.10.2012 r. złożyli oświadczenia, w których uznali swój dług wobec powoda w kwocie 300.000,00 zł tytułem kwoty głównej pożyczki oraz 33.750,00 złotych tytułem oprocentowania od kwoty pożyczki w wysokości 18% w skali roku za okres od dnia 14.11.2011 r. do dnia 30.06.2012 r. Pozwani zobowiązali się spłacić zadłużenie wraz z powołanym oprocentowaniem do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 22.10.2012 r. Z uwagi na brak spłaty zadłużenia w tej dacie powód ponownie w dniu 24.10.2012 r. skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty.

dowód: umowa pożyczki z dnia 14.11.2011 r. – k. 17-19, wezwanie do zapłaty z dnia 21.06.2012 r. – k. 22 wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 23, wezwanie do zapłaty z dnia 18.09.2012 r. – k. 20 wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 21, dwa oświadczenia o uznaniu długu z dnia 03.10.2012 r. – k. 24-25, dwa wezwania do zapłaty z dnia 24.10.2012 r. – k. 26-27

Sąd zważył co następuje.

W niniejszej sprawie w dniu 15 marca 2013 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w oparciu o art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c.

W złożonych zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pozwani, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, powoływali się jedynie na to, na czyje potrzeby została faktycznie udzielona pozwanej Firmie Handlowej (...). W., R. (...) Sp. jawna w P. pożyczka przez powoda oraz na fakt zabezpieczenia pożyczki wekslem i hipoteką i późniejsze ustalenia pomiędzy stronami, iż w razie ustanowienia zabezpieczenia w postaci hipoteki uprzednio wystawiony na zabezpieczenie pożyczki weksel traci moc i nie będzie mógł zostać wykorzystany przez powoda. Pozwani powołali się także na późniejsze ustalenia pomiędzy stronami, z których wynika iż dochodzona pozwem należność nie jest wymagalna wobec udzielenia odroczenia terminu jej płatności oraz, iż w związku z udzieleniem zabezpieczenia w postaci hipoteki wygasło zobowiązanie pozwanego J. W. (1) jako poręczyciela. Pozwani w zarzutach nie zakwestionowali powoływanych przez powoda wezwań do zapłaty, ani oświadczeń o uznaniu długu, nie wskazywali nadto na podnoszone dopiero później zarzuty odnoszące się do wysokości i faktu uiszczenia na poczet spornej należności odsetek umownych obciążających zgodnie z §5b pkt 5 umowy pozwanego J. W. oraz iż doszło do spełnienia w znacznej części zobowiązania wobec jego zapłaty przez pozwanych (vide: pisma pełnomocnika pozwanych z dnia 27.02.2014 r., k. 128-129 i z dnia 28.02.2014 r., k. 145-146).

Stosownie do art. 493 §1 k.p.c. pismo zawierające zarzuty wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Pozwani w zarzutach od nakazu zapłaty ograniczyli się jedynie do ogólnikowych, nie popartych żadnymi dowodami twierdzeń. Wszelkie zaś późniejsze twierdzenia pozwanych, dotyczące zasadności i wymagalności należności dochodzonej pozwem, w tym zwłaszcza powołanych odsetek oraz wnioski dowodowe na ich poparcie, uznać należy za spóźnione. Pozwani, reprezentowani następnie w dalszym toku postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wskazali żadnych okoliczności uprawdopodobniających, iż powołane zarzuty i dowody na ich poparcie nie zostały zgłoszone w zarzutach od nakazu zapłaty bez ich winy bądź, że zachodzą inne wyjątkowe okoliczności, wobec czego podlegają one pominięciu. Wskazać przy tym dodatkowo należy, że żądanie pozwu nie obejmowało odsetek umownych obciążających zgodnie z §5b pkt 5 umowy pozwanego J. W., powód nie dochodził także wydania nakazu zapłaty na podstawie weksla.

Pozwani zostali skutecznie pouczeni o treści powołanego art. 493 § 1 k.p.c., zaś wszelkie pisma w sprawie były im prawidłowo doręczane.

Z tych przyczyn pominął Sąd wnioski dowodowe pozwanych odnoszące się do powołanych okoliczności. Pominął Sąd nadto, stosownie do art. 302 §1 k.p.c., wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa pozwanego J. W. (1), wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron (zgłoszony w pozwie).

W ocenie Sądu przedstawione przez pozwanych w zarzutach od nakazu zapłaty twierdzenia w żaden sposób nie wskazują na zasadność uchylenia wydanego nakazu zapłaty ani w części, ani w całości.

Powód w piśmie z dnia 19 grudnia 2013 r. cofnął pozew w zakresie kwoty 123.750,00 zł wskazując na dokonane w toku postępowania wpłaty pozwanych na jego rzecz (której to okoliczności pozwani nie kwestionowali). Sprawia to, że pozwani winni zostać uznani, pomimo cofnięcia pozwu, za stronę przegrywającą sprawę w tej części – obowiązana do zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu.

Z tych przyczyn Sąd nakaz zapłaty z dnia 15 marca 2013 r., stosownie do art. 496 k.p.c., uchylił co do kwoty 123.750,00 zł i w tej części umorzył postępowanie, a w pozostałej części, w tym co do kosztów procesu, Sąd utrzymał wydany nakaz zapłaty w mocy.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, od których uiszczenia pozwani byli zwolnieni orzekł Sąd na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jednol. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594).